

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

O P I S P A T E N T O W Y

PATENTU TYMCZASOWEGO

78 099

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Kl. 42n, 9/02

Zgłoszono: 06.07.1972 (P. 156534)

Pierwszeństwo: _____

MKP G09b 29/00

Zgłoszenie ogłoszono: 30.09.1973

Opis patentowy opublikowano: 28.04.1975

Twórcy wynalazku: Bronisław Jarosz, Zygmunt Falkowski, Roman Jarosz,
Marek Latkowski, Kazimierz Jarosz

Uprawniony z patentu tymczasowego: Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o.o.,
Warszawa (Polska)

Sposób przygotowania obrazu płaskiego do eksponowania oraz kaseta do ekspozycji tego obrazu

Przy odczytywaniu obrazów o dużych formatach zachodzi konieczność eksponowania tylko małego fragmentu, ponieważ objęcie całości wzrokiem jest niemożliwe i niecelowe. Odnosi się to do dużych formatów map, rysunków, tabeli i wykresów, gdzie wykorzystuje się robocze tylko wybrane ich fragmenty. W tym celu duży format rysunku czy mapy składa się tak, aby potrzebny fragment znajdował się na wierzchu. Jeżeli zachodzi konieczność posługiwania się innym fragmentem obrazu, występuje konieczność rozkładania całego arkusza i ponownego składania się w taki sposób, aby potrzebny fragment znajdował się na wierzchu. Operacja taka jest szczególnie przy dużych formatach bardzo pracochłonna i niewygodna, na przykład przy mapach samochodowych niemożliwa do wykonania w czasie ruchu pojazdu. Postępowanie takie jest niemożliwe również w trudnych warunkach atmosferycznych i jest szczególnie uciążliwe w tych przypadkach, gdy zachodzi konieczność dokonywania częstej zmiany poszczególnych fragmentów obrazów. Aby uniknąć niedogodności wykonuje się nieraz obrazy płaskie jak na przykład mapy, szczególnie samochodowe w postaci zszywanych książeczek. Jednak układ taki ma również bardzo poważną wadę, ponieważ użytkownikowi trudno jest znaleźć poszczególne fragmenty obrazu.

Innymi próbami uniknięcia powyższych wad były usiłowania wykonania różnego rodzaju kaset, w których były eksponowane poszczególne fragmenty obrazów płaskich. Stosowano w nich różne mechanizmy sznurkowe, dźwigniowe lub półobrotowe, które eksponowały poszczególne fragmenty obrazu. Urządzenia te również nie zdały egzaminu, z tego powodu, że mechanizmy były mało dokładne i eksponowały tylko oderwane fragmenty obrazu.

Celem wynalazku jest umożliwienie szybkiego eksponowania dowolnie wybranego obrazu płaskiego bez konieczności rozkładania całego arkusza. Uzyskuje się to przez odpowiednie przygotowanie obrazu do ekspozycji.

W tym celu dwa bliźniacze obrazy dzieli się na dowolną ilość identycznych sektorów, które z kolei tnie się na paski poziome o większej i mniejszej szerokości, przy czym z pasków o większej szerokości z obu bliźniaczych sektorów układa się sektory robocze, które przytwierdza się obustronnie do przesuwanych widełek umieszczonych w kasecie. Widełki te przesuwają się pomiędzy zewnętrznymi ramkami i prowadnicami wewnętrznymi.

Przedmiot wynalazku został przedstawiony w przykładzie wykonania na rysunkach, na których fig. 1 przedstawia podział obrazu przykładowo na dwanaście sektorów górnych fig. 2 pokazuje podział drugiego identycznego obrazu na sektory dolne, fig. 3 obrazuje sposób cięcia sektorów górnych na paski, fig. 4 uwidacznia cięcie sektorów dolnych na paski, fig. 5 przedstawia sposób składania pasków górnych i dolnych dla sektora I, fig. 6 pokazuje urządzenie do eksponowania obrazu w widoku z góry, fig. 7 przedstawia widełki z paskami w widoku z góry, fig. 8 widełki prowadzące w widoku z boku, fig. 9 przedstawia kasety z przytwierdzonymi sektorami w widoku z góry a fig. 10 uwidacznia rzut boczny kasety.

Sposób przygotowania do eksponowania wybranego fragmentu obrazu płaskiego polega na tym, że dwa identyczne płaskie obrazy dzieli się na dowolną ilość sektorów, tak jak to pokazuje fig. 1, gdzie przykładowo wykonano dwanaście sektorów nazwanych górnymi. Drugi obraz dzieli się identycznie, uzyskując bliźniacze sektory określone jako dolne, jak to podaje fig. 2. Następnie poszczególne sektory zostają pocięte na nierównej szerokości paski, tak jak to pokazują fig. 3 i 4. Pasek o większej szerokości *a* służy do przyklejenia w urządzeniu, a pasek o mniejszej szerokości *b* stanowi odpad. Górny pasek sektora dolnego I *A* odcina się na szerokość $t = a - z$, gdzie *z* — jest dowolnie przyjętą wielkością zakładki. Z pociętych w ten sposób pasków o szerokości *a* bliźniaczych sektorów I *A*, I *A'* powstaje roboczy sektor I eksponowanego obrazu płaskiego tak jak to podaje fig. 5. Poszczególne paski *a* zachodzą na siebie o wielkość zakładki *z* przez co uzyskuje się jednorodnie ciągły obraz i możliwość płynnego przesuwania obrazów. W ten sposób tworzy się zestawy wszystkich sektorów obrazu płaskiego.

Tak przygotowane zestawy roboczych sektorów gotowe są do przytwierdzenia w kasecie. Składa się ona z dwu ramek *R* i dwu prowadnic *C* połączonych między sobą dwiema listwami *D*. Pomiędzy nimi umieszczone są przesuwne w dowolnej ilości widełki *W* z klawiszami *k*. Ilość widełek jest o jedną mniej niż połowa sektorów, na które został podzielony obraz płaski. Dla przykładu rozwiązania podanego na rysunkach, gdzie ilość sektorów wynosi 12, ilość widełek *W* będzie wynosiła 5 sztuk.

Przygotowane zestawy wszystkich sektorów przytwierdzone są w urządzeniu do przesuwania obrazów w następujący sposób. Poszczególne paski kolejnego sektora przytwierdzone są do przesuwanych widełek *W* z zachowaniem odpowiedniej numeracji. Przykładowo wszystkie paski sektora I przytwierdzone są przy pomocy łączników *ł* do widełek *W*1 w takim układzie jak to podaje fig. 5. Następnie paski sektora II przytwierdzone są podobnie do widełek *W*2. Po drugiej stronie widełek *W* mocuje się w identyczny sposób paski odpowiedniego sektora drugiej połowy obrazu. Przy podziale obrazu przykładowo na 12 sektorów, odpowiednikiem sektora I po przeciwnej stronie na widełkach *W*1, będzie sektor VII. Do przesuwanych widełek *W* przytwierdza się wszystkie sektory obrazu oprócz dwu, które stanowią część stałą, a przytwierdzone są one do prowadnic *C*, tak jak to pokazuje fig. 9 i 10.

Część stałą obrazu stanowią mogą skrajne sektory podzielonego obrazu, a w przykładzie wykonania na rysunku są to sektory o numerach VI i XII. Cały mechanizm wraz z przytwierdzonymi sektorami obrazu umieszcza się w przezroczystej obudowie, z której wystają klawisze *k*. Przesuwając w dół odpowiedni numer klawisza eksponuje się odpowiadający mu numer sektora obrazu. Kaseta według wynalazku ma prostą konstrukcję a jej szczelnie zamknięta obudowa umożliwia stosowanie jej nawet w najtrudniejszych warunkach atmosferycznych. Kaseta według wynalazku może być stosowana nie tylko do eksponowania map dla kierowców czy pilotów, ale również przydatna może być przy odczytywaniu wszelkich tabel, rysunków warsztatowych, kalendarzy i innych zmiennych rysunków.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób przygotowania obrazu płaskiego do eksponowania, **znamienny tym**, że dwa identyczne obrazy dzieli się na dowolną ilość bliźniaczych sektorów, które z kolei tną się na podłużne paski o większej szerokości (*a*) i mniejszej szerokości (*b*) a następnie z pasków (*a*) wybranych z obu obrazów układa się roboczy sektor przeznaczony do eksponowania.

2. Kaseta do ekspozycji obrazu przygotowanego sposobem według zastrz. 1, **znamienna tym**, że składa się z dwu ramek (*R*) i dwu prowadnic (*C*) połączonych na stałe między sobą listwami (*D*), natomiast w przestrzeni pomiędzy ramkami (*R*) i prowadnicami (*C*) umieszczony jest przesuwne komplet widełek (*W*), z przytwierdzonymi za pomocą łączników (*ł*) poszczególnymi sektorami obrazu płaskiego.

Образ А

I	II	III	IV
V	VI	VII	VIII
IX	X	XI	XII

Fig. 1

Образ А'

I'	II'	III'	IV'
V'	VI'	VII'	VIII'
IX'	X'	XI'	XII'

Fig. 2

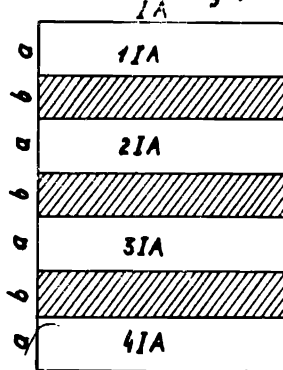

Fig. 3

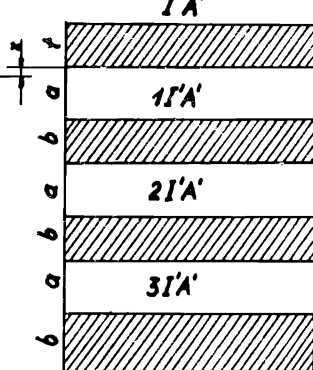

Fig. 4

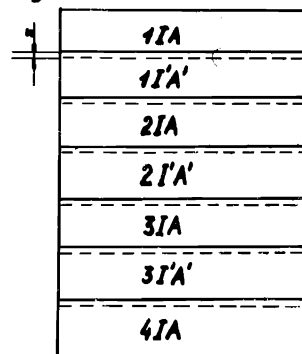

Fig. 5

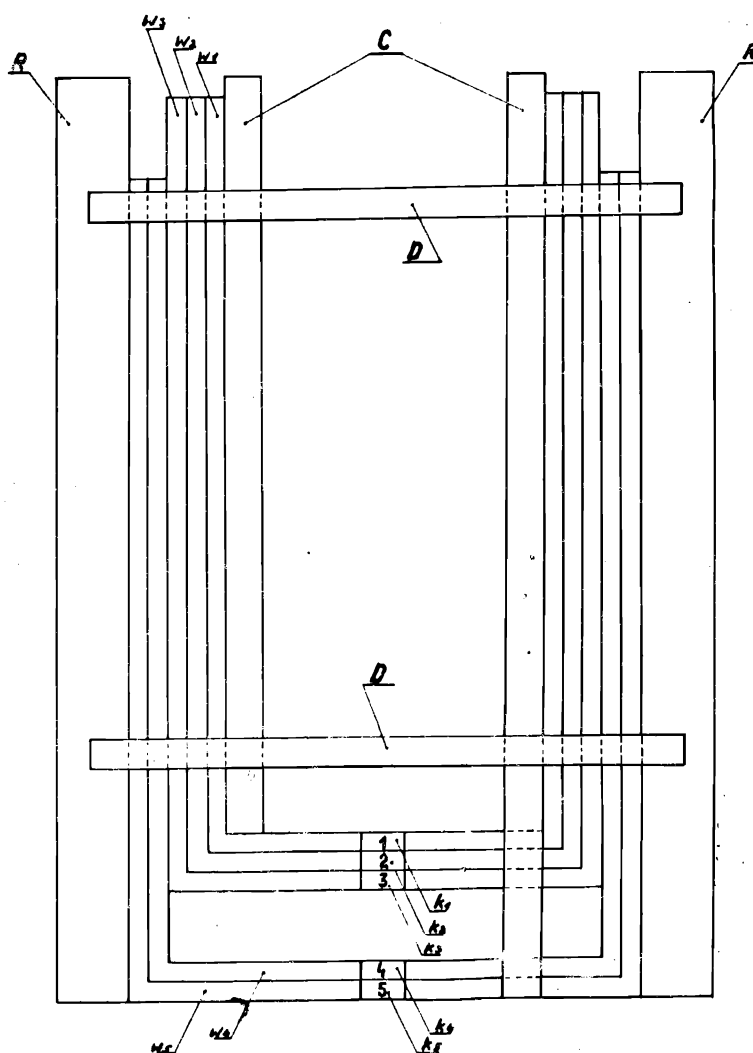

Fig. 6

